

DOMOVINA

Oglaš:

za 1 mm x 60 inseratnega stolpca mali 80 vinarjev, vradni 1-20 K, poslane, posmrtnice in reklame 2 K. Večkratne objave popust.

Izhaja ob ponedeljkih, sredo in petkih.

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Sedna ulica 6. Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva c. 16, Tel. 72.

Prejemniki:

za celo „Domovino“ (trikrat na teden) mesečno 3 K, četrletno 9 K, polletno 18 K, celoletno 35 K. Poškov številka mesečno 1 K, četrletno 3 K, polletno 6 K, celoletno 12 K.

Nova vlada in klerikalci.

Načelstvo JDS. ugovarja in protestira proti vladni samopašnosti ter klerikalno-strankarski zlorabi političnega položaja ob koncentraciji.

Komaj se je sestavila koncentracijska vlada, že imamo dovolj vzroka in povoda, da izpregovorimo nekaj obsodb na račun SLS. Med tem, ko telegrafira Vesnić po svetu o dobrohotnih namerah nove vlade in pravi poročevalcem časopisov, da bo vlada delala v dobro naroda „nad osebnimi in nad strankarskimi interesi“, med tem ko piše „Slovenec“ uvodnike, da si SLS svoje politike „ni uravnavala po strankarskih interesih, ampak po velikih vidikih državnih potreb“, vidimo, da zlorablja klerikalni kolovodje, ki sede na odgovornih vladnih mestih na brezvesten način svojo pozicijo v klerikalne strankarske namene in to bodisi tik pred koncentracijo ali pa že po koncentraciji.

Zadnje nečastno in nekdanjega Korošca nevredno dejanje je bilo utihotapljenje izključno za klerikalne namene namenjenega občinskega volilnega reda za Slovenijo. V Ljubljani „deluje“ baš zadnje dni Barbarosa Remec in bruha z ukazi kakor brodar z rešilnimi obroči, kadar se poplavlja ladja. Barbarosa prestavlja uradnike, razpušča občinske zastope, odstavlja in nastavlja gerente. Za vse to delo so merodajni izključno klerikalno-strankarski interesi. Razen tega uničujeta dr. Breje in Remec vsak najmanjši pojav politične svobode ter vladata z najgršim absolutizmom. Zadnje številko „Domovine“ sta zaplenila samo zato, ker ni bil članek o dvomesečnih orožnih vajah ugoden za SLS. Remec vzdržuje še vedno prepoved shodov. In ne samo to! On uganja pri izdajanju prepovedi najpredznejše strankarske nagajivosti. Organizacijam JDS in drugim neklerikalnim društvom prepoveduje občne zборе in sestanke. Zgodilo se je več slu-

čajev, da je prepovedal celo gospodarske sestanke, katerih se udeležuje le malo število zborovalcev. Istočasno pa dovoljuje Remec v veliki dvorani „Uniona“ javen shod služkinj. Tudi smejo klerikalci, zlasti duhovščina nemoteno prirejati shode in sestanke, kar je naprednim političnim strankam prepovedano. Večje pristranosti in strankarske strahovlade, kot jo uganja sedaj Remec, je niti Šusteršičeva doba, je bil šef policije zloglasni Skubl, ni zgrešila. Kakor je vlada iz klerikalno-strankarskih ozirov po nepotrebnem zavlekla zopetno otvoritev gostilen, ravno tako tlači sedaj Remec iz golega strankarskega interesa svobodo zborovanj, dasi zato ni niti najmanjšega razloga. Današnje poročilo iz Beograda pove, da nova vlada zborovalne svobode niti v Bosni ne ukine, dasi danes tamkaj zaradi agrarne reforme vse vre, Remec pa uganja v Ljubljani še kar naprej strankarske orgije.

Včeraj popoldne je imelo načelstvo JDS sejo, v kateri se je vršila daljša razprava o političnem položaju. Sklenjeno je, z vso odločnostjo upreti se nasilnostim in samopašnostim gospoda Remca ter na merodajnih mestih zahtevati, da nemudoma preneha klerikalnopolitična zloraba in izkoriščanje političnega položaja, ki je podan po koncentraciji.

Iz navedenih dejstev je razvidno, da ostane klerikalec vedno nepošten in neiskren, pa naj vlada sam, ali pa naj gre z drugimi v koncentracijo. Barbarosa Remec je dokazal, da je on pravi doktor Šusteršič II. Duševno mu sicer ne seže niti do kolen, zato ga pa daleko prekaša po svoji brezvestnosti, brezobzirnosti in nesramnosti.

JDS. za revizijo pristojbin uvoza in izvoza.

Ljubljana, 19. maja. (Izv. por. „Domovine“.) Načelstvo JDS je v svoji včerajšnji seji sklenilo povzeti odločne korake, da se popravi in prepreči škoda, ki jo je narodnemu gospodarstvu prizadela Profič-Korošičeva vlada z uvedbo raznih taksnih pristojbin in z zvišanjem poštarine. Tudi je bilo sklenjeno, zahtevati odpravo izvozne carine na vino, sadje in one predmete, ki jih pri-

delamo v državi v izobilju in s katerimi treba nastopiti na inozemskih tržiščih v konkurenco. Predložili se bodo razen tega na merodajnem mestu predlogi glede izvrševanja carinskih določb luksuznega blaga. Prizadeti krogi vedo, da se smatra sedaj veliko predmetov za luksuz, dasi služijo nujni vsakdanji potrebi.

VESNIČ O NAMERAH VLADE.

LDU. Beograd, 18. maja. Predsednik vlade, dr. Vesnić, je danes dopoldne ob desetih pozval v predsedstvo zastopnike domačega tiska in jim med drugim izjavil: Dokler se ne predstavim parlamentu, ne morem dati nobene izjave v imenu nove vlade, kateri imam čast predsedovati. Morem vam reči toliko, da sem srečen, ker sem pri najboljši volji obeh strank uspel s svojo prvo nalogo. Izvrševanje velikega narodnega dela, ki nas čaka, ne zahteva od nobene strani velikih načelnih žrtev. Za veliko narodno delo — to je danes ustvarjanje ustave za naše kraljestvo — imamo že podporo krone. Ne dvomim, da nam bo šlo začasno narodno predstavništvo na roko s tolikim zaupanjem, kolikor imamo volje za delo, da koristimo narodu. Ta nova vlada se javlja kot nadaljevalka in izvrševalka koristnih del. Njena prva briga bo, da ustvari teren za vzajemno zaupanje v državi. Pri tem pa računam na vašo pomoč. Kritizirajte odkrito, vedite pa in verujte vedno, da bomo delali v dobro našega zedinjenega naroda nad osebnimi in nad strankarskimi interesi, ki se morajo staviti v službo splošnega dobrobita naše domovine.

NOVA VLADA ZA SVOBODO ZBOROVANJA.

Beograd, 19. maja. (Izvir. por. „Domovine“.) Včeraj je imel ministrski svet sejo, na kateri je prišlo v razpravo tudi poročilo o političnem položaju v Bosni, kjer je opazati zaradi onemogočevanja agrarne reforme živahno in zelo opasno gibanje med ljudstvom. Vlada navzlic temu ni sklenila, da bi se prepovedala javna zborovanja in so le velika manifestacijska zbiranja prepovedana.

Kopenhagen, 18. maja. (Izvir. por. „Domovine“.) Iz Washingtona se poroča, da bo danes tamkajšnje vrhovno sodišče razsodilo o vprašanju, ali je alkoholna prepoved upravičena ali ne. Po vsej Ameriki pričakujejo z veliko napetostjo izreka sodišča.

Kopenhagen, 18. maja. (Izvir. por. „Domovine“.) Znana sufragetka Silvija Pankhurst je obložena, da je razsirjala med angleškimi četami boljše ideje in jo izpuzala vrhutega dobavljati irskim revolucionarjem strojne puške. Razprava se bo vršila še ta teden.

V zasebni lastnini najidealnejša - socijalizacija zemlje!

Čim bolj raste draginja in splošno pomanjkanje ter z njimi nezadovoljnost z vsem in povsod, tem bolj pogosto in glasnejše je slišati klic po socijalizaciji. To je po oni preuredbi sedanjega družabnega reda, ki bi zadovoljil vse one, ki delajo in hočejo za svoje delo imeti pošteno in udobno življenje.

Jasno je, da korenina vsega sedanjega zla tiči globoko, prav zelo globoko v človeški družbi. Veliko truda, potrpežljivosti in previdnosti bo treba, preden bo ta korenina izruvana tako, da se ne bo sesulo celo površje in da na mestu sedanje človeške družbe ne bo nastal prepad, ki je poln gorja. Preden hoče kmet drevo s koreninami izruvati, mora vedeti, zakaj, v kakšen namen to dela, kako, s kakšnimi sredstvi bo to naredil. Vedeti mora, da bo imel od novega drevesa, ki ga bo vsadil namesto starega, več in boljših koristi. Delo mora služiti izboljšanju njegovega življenja.

Socijalizem se glavno deli v dva dela: v socijalizacijo proizvajalnih sredstev in v socijalizacijo razdelitve pridelkov samih. Vsa sredstva, ki imajo namen ustvarjati gospodarske dobrine, potrebne za človeško življenje, morajo priti v last vseh ljudi; vsi ljudje morajo imeti vpliv, kako se naj ta sredstva upravljajo, da bodo proizvajala kar največ za življenje potrebnih stvari. Ta proizvajalna sredstva ne smejo ostati izključna last samo ene ali več oseb, ki zasledujejo glavno in predvsem le svoje lastne koristi — na škodo predvsem delavstva potem pa tudi na škodo vsega naroda. Ta proizvajalna sredstva (kakor tovarne, železnice, rudokopi itd.) naj preidejo v last splošnosti, celokupnega naroda. Kako naj celokupnost potem te tovarne upravlja, kako naj gospodari in trguje, o tem so mnenja zelo različna. Eni pravijo, da je najbolje, ako jih prevzame država in jih upravlja potom svojih uradov in ljudi, drugi zopet trdijo, da naj taka raz-

laščena produktivna sredstva preidejo v last delavcev, ki bi bili združeni v zadrugah, tretji zopet hočejo pridržati sedanje lastnike, a jim podeliti kot enakopravne, s pravico soodločevanja v vseh vprašanih produkcije in trgovanja, zastope delavcev in konsumentov (porabnikov). Za vsako industrijsko panogo bi obstojal nekak parlament. Vsi ukrepi lastnika tovarne bi bili izvršljivi šele s soglasom tega parlamenta. V tem načinu socijalizacije vidijo višek in popolnost demokratične pravičnosti, kjer bi bila kapital in delo popolnoma enakopravna.

Glavna zahteva socijalizacije je, da morajo proizvajalna sredstva služiti splošnosti. O tem smo si danes vsi edini. Tudi drugi, ne samo delavci. Narod je gospodar vsega, kar je na njegovi zemlji in kar njegova zemlja daje dobrega, mora koristiti celemu narodu kot gospodarju.

Cilj je jasen, pota pa so nejasna. Produktivna sredstva, t. j. ona sredstva, s pomočjo katerih proizvajamo za življenje potrebne dobrine, pa niso samo industrijska in obrtna podjetja, ampak

tudi zemlja, ki rodi žito in krompir, ki redi živino — ki daje ono, kar je za življenje najpotrebnejše.

Tudi dobrote zemlje morajo služiti splošnosti. Ker pa je zemlja malo drugačna tovarna, kakor pa tovarna za čevlje, zato izgleda to, kar pravimo, da je koristna „socijalizacija“ zemlje, malo drugače.

Če naredimo primer s tovarno, lahko rečemo, da je kapitalist (lastnik) narod, združen v državo, delavec pa je mali poljedelec, ki ima kos zemlje od celega naroda, da jo pametno in za vse koristno obdeluje. Narod — organiziran v državi — daje malemu ali srednjemu kmetu produktivno sredstvo — zemljo, kmet daje delo svojih rok. Iz sodelovanja kapitala in dela zrastejo gospodarski produkti: žito in krompir, mleko in meso.

Kje pa leži velika razlika med tovarno in zemljo ali boljše med delavcem v tovarni in obdelovalcem zemlje? Prvi dobi za svoje delo mezdo (plačo), poljedelec pa dobi mesto mezde zemljedelske pridelke v svojo last. Tako je pri zemljedelcu že izvedena najvišja zahteva socijalizacije: on more s produkti svojega dela prosto razpolagati, v kolikor mu te pravice narod iz ozirov splošne koristi ne omeji. V tem slučaju imata kapitalist (narod) in delavec (poljedelec) enako pravico. Skoro da delavec še večjo. Delavec v tovarni pa dobi samo plačo, kaj bo tovarnar naredil s produktom delavčevih rok, to delavca ne sme več brigati. Ravno to hoče delavec doseči, da bo imel tudi pravico brigati se, kaj in kako naj se naredi s produktom njegovega dela.

Vidimo torej, da je tam, kjer kmet obdeluje zemljo sam s svojo rodbino, socijalizacija že popolnoma izvedena: poljedelec soočločuje o razdelitvi tega, kar je dobil v odškodnino za svoje delo. Popolna enakopravnost je izvedena. Vsa druga še nerešena agrarna vprašanja se tičejo samo še socijalizacije razdelitve pridelkov, da bo vsak član naroda enako sit belega kruha — in pa razdelitve veleposestniške zemlje tako, da bodo ljudje, ki se pečajo s poljedelstvom, dobili toliko zemlje, kolikor jo potrebujejo za preživljanje svoje družine. Odstraniti je še treba pri poljedelstvu mezdnost razmerje, ter ustvariti enakopravnost dela tam, kjer še obstaja v stari obliki.

To pa se mora zgoditi s pravično agrarno reformo in razdelitvijo veleposestniške zemlje med kvalificirane delavce, t. j. med one, ki znajo in hočejo obdelovati zemljo v imenu vsega naroda.

Pri poljedelstvu vidimo torej v „zasebni“ lastnini — v tem, da je kmet gospodar na svoji zemlji — najidealnejšo socijalizacijo, na kateri ni treba prav nič izpreminjati.

Dopisi.

Iz Dobrnica nam pišejo: Pri nas vladajo uprav anarhistične razmere. Anarhijo uganja namreč župan Slak. Med vojno je bil zaupnik za vnovčevalnico, posel, ki je bil takrat pač potrebno zlo, toda izvrševal ga je takò, da je izzval ogorčenje pri prebivalstvu. Prijateljem je skoro vse v hlevu pustil, drugim pa je zopet skoro vse pobral

in ljudje so morali trpeti, ker si niso znali pomagati in ker so bili v nekakem nasilnem položaju napram njemu kot županu, ki se je znal zoper protivnike pri prvi priliki maščevati pri dopustih, pri aprovizaciji itd. Posledica njegovega postopanja, ljudstvu tako sovražnega, in skrajno pristranskega izvrševanja njegovih uradnih poslov, je bila, da je mož obsovan pri najmanj devetdeset odstotkih občanov. Toda župan ne izvaja posledic! Odbor po svoji ogromni večini je zahteval, da odstopi župan, ker drugače odstopi sam. In to slednje se je tudi zgodilo! Sedaj životari naš občinski „zastop“, ki ni več zastop, kajti najmanj dve tretjini ste odstopili. In pri takih razmerah moramo ugotoviti, da nam niti politična oblast ne more nič pomagati. Izročeni smo v pravem pomenu besede brezpravju. Slišali smo včasih o ogrskih ali turških razmerah. Naše prilike niso sedaj menda za las drugačne, če niso še hujše. Naša občina je bila v političnem pogledu klerikalna, toda če je „ljudsko“ vladanje klerikalne stranke rodilo odpor, ki je privedel do sedanjih oblik, je to najboljši dokaz za protiljudskost in neiskrenost te stranke, ki ji vladajo prejkoslej verni učenci slaboznane narodnega izdajalca Šusteršiča. Če bodo pri nas izpadle volitve prihodnjic proti tej stranki, bo sama kriva, ker drži na krmilu take Slake. Ne obračajmo se na vladu in politično oblast, ker prva noče in druga, z ozirom na vladu, ne sme in ne more pomagati, hočemo pa opozoriti javnost na razmere, v koje smo zašli v svobodni Jugoslaviji pod klerikalno vladu, ki naj bi vendar stopala v duhu krščanske pravičnosti in zakonov, na katere so njeni mandatarji v vladu vendar prisegli. Ob polnočni uri Vam, mogotcem, kličemo: odnehajte, napravite red!

Gospodarstvo.

g. Padanje cen koruzi in pšenici. Cene koruzi in pšenici so začele prav naglo padati. V Mitrovici (Slavonija) stane kilogram pšenice samo 2 K 40 v, v Banatu se še prodaja po 6 kron. V trgovskih krogih je zaradi tega velika zmešnjava, posebno ker so se mnogi špekulanti dobro založili s pšenico in koruzo, misleč, da bodo to pred novo žetvijo prav drago prodajali, sedaj se pa vidi, da imamo pšenice in koruze še vedno veliko več, kakor jo potrebujemo do nove žetve.

g. Špekulacija z volno. Volna se danes povsod išče in drago plača. V naši državi je dosti volne, ampak tovarn za sukno ni dovolj in zato špekulanti kupujejo volno in jo potem izvažajo v inozemstvo, odkoder dobivamo potem za zelo drag denar sukno. Ta izvoz volne je tako živahen, da prihaja že v nevarnost domača volnena obrt. Trgovino z volno bi se moralo na vseh način urediti, obenem pa je nujno potrebno, da se napravijo tovarne za sukno, ki naj bi našo volno predelale, ker potem odpade zaslužek, ki ga ima inozemstvo in sukno bo cenejše. Na tem se tudi dela in upati je, da kmalu pride čas, ko se bo naša volna v naših lastnih tovarnah predelovala v sukno.

g. „Gospodarski svet“ ustanovi v Beogradu minister trgovine Ninčič, ampak iz naredb, po

kateri se ta svet ustanavlja, se vidi, da bomo imeli prav malo gospodarskih koristi od njega, ker bo sestavljen po večini iz uradnikov, namesto da bi se poklicalo v gospodarski svet v prvi vrsti gospodarske strokovnjake. Ta naredba je izšla še pod Protić-Koroščevo vladu in zato se ne čudimo, da je zgrešena, ker radikalci in klerikalci so nas osrečevali samo z naredbami, ki so državo pač veljale lep denar, koristi pa od njih nismo imeli nobenih.

g. Omejitev izvoza krme. Izvoz krme je prepovedan in se dovoljuje samo za prehrano živine, ki se izvažata in tudi to samo za pet dni.

g. Uvoz sladkorja. Iz Češkoslovaškega je dopelja v Beograd ministru prehrane prva pošiljatev sladkorja — 15 vagonov. Ta sladkor je, seveda, drag, kot vse, kar moramo uvažati iz tujine in visoke cene bomo imeli za sladkor vse dotlej, dokler ne razvijemo sami lastne sladkorne industrije, za kar so podani vsi pogoji.

g. Železniški promet med Jugoslavijo, Avstrijo, Češkoslovaško in Italijo hočejo zboljšati, kakor tudi brzojavni in telefonski promet. Zaradi tega so bile posebne konference v Gradcu in potem v Spiljah, na katerih so bile zastopane vse omenjene države in tudi južna železnica, ki teče po avstrijskih, jugoslovanskih in po Italijanih zasadenih tleh.

Politični pregled.

Sedaj bomo imeli menda kmalu

občinske volitve na Slovenskem,

ker se je dr. Korošcu posrečilo uveljaviti še pred sestavo nove vlade nov občinski volilni red, pri krojen tako, da bodo imeli od njega klerikalci čim večje koristi. To se je dr. Korošcu še posrečilo, ni se mu pa posrečilo to, da bi volitve mogel vršiti dr. Brejc sam, brez vsake kontrole, ker se je med tem sestavila

koalicijska vlada v Beogradu,

v kateri so zastopani tudi demokrati in naravna posledica tega bo, da se preosnuje tudi deželna vlada v Ljubljani, v katero pridejo tudi zastopniki demokratične stranke. Mi si od koalicijske vlade, v kateri je zastopana večina strank, ne obetamo mnogo in ona bo boljša od dosedanje samo zato, ker radikalci in klerikalci ne bodo več mogli delati vse kar bi hoteli, ker se bodo nahajali pod vestnim nadzorstvom. Tudi zato je dobro, da je prišlo do koalicijske vlade, ker imamo sedaj vsaj upanje, da pride kmalu do volitev v narodno predstavništvo. Ljudstvu se mora dati prilika, da si na svobodnih volitvah prosto izbere poslance, ki bodo zastopali v narodnem predstavništvu njegovo voljo. Več od nove vlade ne pričakujemo, to pa zahtevamo z vso odločnostjo.

Naše ljudstvo naj pri volitvah pomisli, da ima v rimskem klerikalizmu največjega svojega sovražnika, kar se je vnovič pokazalo ravno te dni zopet, ko je

rimski papež nastopil proti nam

na Reki in se združil z zloglasnim pustolovcem d' Annunzijem. Reka spada pod hrvatsko, senjsko škofijo, sedaj je pa rimski papež poslal na Reko

PODLISTEK.

L. N. TOLSTOJ:

Suratska kavarna.

V indijskem mestu Surat je bila kavarna. In shajali so se v nji popotniki in tujci od raznih strani in so se pomenkovali. Zašel je tja enkrat tudi učen perzijski bogoslovec. Vse življenje je premišljal o bistvu Boga, ter čital in pisal o tem knjige. Dolgo je premišljal, čital in pisal o Bogu; zmešal se mu je razum, vse se mu je v glavi bledlo in prišel je do tega, da je prenehal verovati v Boga. Izvedel je o tem kralj, ter ga izgnal iz perzijskega kraljestva.

Tako je preudarjal nesrečni bogoslovec o prvotnem vzroku vse življenja, da se je zmešal. Namesto, da bi bil izprevidel, da nima več razuma, je mislil, da ni višjega razuma, ki vlada svet.

Bogoslovec je imel sužnja iz Afrike, ki ga je spremljal povsod. Kadar je bogoslovec šel v kavarno, je ostal zamorec na dvorišču za vratmi in se je vsedel v vsej vročini tam na kamen; sedel je in odganjal od sebe muhe. Bogoslovec se je vlegel v kavarni na divan in si je naročil posodo z opijem. Ko je vse izpil, in je opij začel razgrevati njegov mozeg, se je obrnil k svojemu sužnju:

„Kaj misliš ti, nizki suženj,“ je rekel, „povej, kaj misliš: ali je Bog ali ga ni?“

„To se ve, da je,“ je rekel suženj in je takoj vzela izza pasa malega lesenega malika.

„Tole,“ je rekel, „tole je Bog, ki me varuje, odkar sem živ na svetu. Ta Bog je narejen iz lesa svetega drevesa, ki se mu klanjajo vsi ljudje na naši zemlji.“

Zaslišali so ljudje pogovor med bogoslovcem in sužnjem in so se zelo čudili. Čudili so se vprašanju gospodovemu in še bolj so se čudili sužnjevevu odgovoru.

Neki brahmin, ki je bil slišal sužnjeve besede, se je obrnil do njega ter rekel:

„Nesrečni norec! Kako si moreš misliti, da bi bil Bog za pasom kakega človeka. Bog je le eden, to je — Brahma. Brahma je večji nego ves svet, kajti on je ustvaril svet. Brahma je edini, veliki Bog, Bog, ki so mu postavljena svetišča na bregovih reke Gange, Bog, ki mu služijo samo njegovi duhovniki — brahmini. Samo ti duhovniki poznajo pravega Boga. Minilo je že dvajset tisoč let, in naj so bili na svetu še tako veliki prevrati, ti duhovniki so ostali in ostanejo taki, kakor so bili vedno, kajti Brahma, edini pravi Bog, jih varuje.“

Tako je rekel brahmin in je mislil, da je prepričal vse; toda prisotni židovski menjalec mu je oporekal:

„Nikakor ne,“ je rekel, „svetišče pravega Boga ni v Indiji... Bog ne varuje kaste brahminov! Pravi Bog ni Bog brahminov, ampak Bog Abrahamov, Izakov in Jakobov. Bog ta varuje samo svoje izraelsko ljudstvo. Bog je od začetka sveta brez prestanka ljubil in ljubi samo naš rod. In če je zdaj naš narod razkropljen po vsej zemlji, je to le izkušnja, ampak Bog, kakor je obljubil, bo združil zopet svoj narod v Jeruzalemu, obnovil bo čudež starega veka, jeruzalemski tempelj in bo postavil Izrael kot gospodarja nad vsemi narodi.“

Tako je pravil žid in je zaplakal. Hotel je še nadaljevati, toda neki Italijan mu je segel v besedo.

„Ne govorite resnice,“ je rekel židu, „vi pripisujete Bogu nepravilnost. Bog ne more ljubiti en narod bolj nego druge. Nasprotno, če je Bog prejš varoval Izraelce, tedaj je minilo že 1800 let od onega časa, odkar se je Bog nanje razjezil ter jih v znamenje svoje jeze razkropil po svetu, tako da se ta vera ne razširja, ampak le tu in tam drži. Bog ne daje prednosti nobenemu narodu, ampak vabi vse, ki se hočejo rešiti v naročje edine svete rimsko-katoliške cerkve, izven katere ni rešitve.“

Novosti.

posebnega vikarja, zagrizenega Laha in našega smrtnega sovražnika Constantinija in s tem je rimski papež vnovič dokazal, da je v prvi vrsti zagrizen Italijan, ki sovraži Jugoslovane kot kak d' Annunzijeve ardit in od tega zagrizenega Italijana dobiva tudi naša duhovščina potom svojih škofov ne samo verska, temveč tudi politična navodila in zato je bila klerikalna politika vedno protinarodna in protiljudska, o čemer se je moglo ljudstvo najbolj prepričati za časa vojne, ko so bili duhovniki največji in najbolj vneti priganjači avstrijskih rabljev.

Notranje razmere v Italiji so naravnost obupne in ker bi vlada rada odvrnila pozornost ljudstva od domačih skrbi, ga hoče vzdržati v nervoznosti zaradi zunanje politike. Zato so dne 15. t. m.

italijanske čete zasedle Drač,

albansko pristanišče, češ, Albanci so pobili več italijanskih vojakov, albanska vlada ni pa dala na italijanski ultimatum nobenega odgovora. Rimski list „Avanti“ pravi, da se vladi s takimi avanturami ne bo posrečilo odvrniti pozornosti italijanskega ljudstva od bede, ki vlada v državi.

Medtem se je ministrska kriza v Italiji, ki je nastala vsled odstopa Nittijeve vlade, začela razvijati v nepričakovani smeri, na ta način, da najbrže

novi vlado sestavi zopet Nitti,

ker nihče drugi te naloge ne mara prevzeti, tako težke so notranje razmere v Italiji in vsakdo se boji odgovornosti. Tako bodo najbrže že v jeseni nove volitve, ki naj prinesejo jasnost v politične razmere.

Ako Nitti zopet sestavi vlado, potem se dosežanja italijanska politika proti nam ne izpremeni in

jadransko vprašanje

bo kmalu rešeno na že ustvarjeni podlagi, medtem ko bi se to najbrže zgodilo, ako bi bila sestavljena nova italijanska vlada iz novih ljudi, ki bi morda še več zahtevali kot zahteva Nitti. Z Italijani bomo morali pač še enkrat temeljito obracunati!

Čehoslovaki so zrel narod, ki se niti v najneprijetnejši situaciji ne izgubi, temveč najde iz vsake zagate pravi izhod. Ker je v državi veliko Nemcev in Madžarjev, je prišlo pač tudi v državni zbor dosti nemških in madžarskih poslancev. Ako bi ne bile češkoslovaške stranke edine, bi prišli do veljave ti nemški in madžarski poslanci in da se temu izognejo,

se združijo češke stranke

najrazličnejših smeri in gotovo se bo posrečilo sestaviti vlado, sestavljeno samo iz čeških strank in ki bo imela v parlamentu zanesljivo večino. Taki so Čehi, katerih država se nahaja v veliko težjem položaju kot Jugoslavija! Ampak Čehi so res razvit in zrel narod, medtem ko smo Jugoslovani še narod v povojih in si ne znamo pomagati. Pri nas je, žalibog, še vedno stranka vse, medtem ko imajo Čehoslovaki pred očmi najprej državo, potem šele stranke. Tam, seveda, takih ljudi ni, kot sta Protić in Korošec, ker pri tako visoko kulturnemu narodu, kot je češki, bi bili taki ljudje nemogoči.

Tako je pravil Italijan. Toda prisotni protestantski pastor je pobledel in je odgovoril katoliškemu misijonarju:

„Kako morete reči, da je rešitev mogoča samo v vaši konfesiji? Verujte, da bodo rešeni le ti, ki bodo po evangeliju služili Bogu v duhu in resnici po zakonu Jezusa Krista.“

Tedaj se je Turek, ki je služil v suratski celnici, ter je sedel in pušil tobak, z resnim obrazom obrnil k obema kristjanoma:

„Zastonj,“ je rekel, „ste tako prepričani o pravosti svoje rimske vere. Vaša vera je bila že pred šeststo leti nadomeščena s pravo Mohamedovo vero. Kakor sami vidite, se prava Mohamedova vera vedno bolj širi po Evropi, Aziji in celo v svetem Kitaju. Sami priznavate, da so židje od Boga zavrnjeni in kot dokaz navajate, da so židje ponižani in da se njih vera ne širi. Priznajte torej, da je Mohamedova vera prava, ker ima večino in se vedno bolj širi. Rešeni bodo le ti, ki verujejo v poslednjega preroka božjega, v Mohameda. In to le potomci in spoznavalci Omarja, ne pa Alija, ker verniki Alija ne verujejo prav.“

Pri teh besedah je hotel perzijski bogoslovec, ki je spadal k Alijevi sekci, nekaj opomniti. Toda v kavarni je med tem nastal velik prepir med verniki raznih ver in konfesij. Bili so tu abesinski

n. Zadnja zaplemba. Zadnja številka „Domovine“ je bila zopet zaplenjena, ker smo pisali čisto mirno in stvarno o vpoklicu letnika 1894. na dvomesečno orožno vajo. Poslanec g. Ribnikar vložil zaradi tega v Narodnem predstavništvu interpelacijo na ministra notranjih zadev, ker tega vendar ne moremo trpeti, da bi dr. Brejce plenil v svobodni Jugoslaviji časopise bolj kot se je zaplenjevalo v Avstriji v časih najhujše reakcije. Interpelacijo priobčimo potem v celoti.

n. Klerikalci so proletarci! Novega ministra za socialno skrbstvo dr. Kukovca imenuje klerikalni „Večerni list“ — kapitalista! O, dr. Brejce, ta je pa proletarec in z njim vsi drugi klerikalni voditelji vred! Je res umazano to klerikalno časopisje!

n. Bisolatti o hrabrosti jugoslovanskih vojakov. Pred kratkim umrli odlični italijanski politik in bivši minister Bisolatti, ki je bil vnet zagovornik Wilsona, je dosledno temu z vso odločnostjo zahteval, da naj se izvede v ozemlju, zasedenem od Italijanov, ljudsko glasovanje; vsled odpora italijanske javnosti je bil zaradi tega prisiljen, da se je umaknil iz političnega življenja. Rimski dopisnik beograjskega „Progesa“ poroča o pokojnem Bisolattiju: Pokojnik je ustmeno in pismeno agitiral po Italiji, da bo uradna Italija napravila veliko budalost, ako se polasti čisto jugoslovanskih krajev, kajti Jugoslovani se toliko časa ne bodo pomirili, dokler ne bo njih sleherni brat osvobojen izpod tujeja jarma. Bisolatti je pisal in pripovedoval: „Znajte, da ima Jugoslavija najboljšo vojaštvo v Evropi. Junaštvo Srbov je že poznano. O tem nikdo več ne dvomi, toda zagotavljam Vas, da tudi junaštvo Bosancev, Dalmatincev in Hrvatov čisto nič ne zaostaja za onim bratskih Srbov. Jaz že strepetam ob misli, da se bo moral lepega dne naš vojak bojevati z najboljšim vojakom Evrope samo zaradi tega, ker žele to bedasti imperijalisti Italije.“

n. Premestitev živinozdravnikov. Anton Kos iz Slov. Bistrice v Dol. Lendavo, Franc Lobnik iz Sv. Lenarda v Gornjo Radgovo, Pavel Kolenc iz Litije v Spodnji Dravograd in Ivan Vandot iz Zužemberka na Jesenice.

n. Zaprte gostilne. Občinski svetnik Franchetti je govoril v zadnji seji ljubljanskega občinskega sveta o zaprtih gostilnah: „Denuncianti so izposlovali, da so 25 gostilničarjem gostilničarske prostore protipostavno zaprli. Prosim gosпода podžupana, naj posreduje, da se prizadetim obrtnikom zopet odpro obrati in da se protestira zoper počenjanje, ker se utika policija v posle, katere vršiti ima edino magistrat kot obrtna oblast.“ — Dr. Triller: „Oblast je bila v kritičnem času upravičena, da je takrat prepovedala točenje alkoholnih pijač, toda poverjeništvu za notranje posle je s svojo odredbo streljalo preko cilja in je bilo točenje predolgo prepovedano. Ko so nastali že mirni časi, so začeli nekateri gostilničarji via facti točiti. Tisti, ki so se pregrešili, ne morejo uiti kazni, toda prav ni, ako so gostilne dotičnikov še danes zaprte. Mestni magistrat je poslal vladi dopis, v katerem se protestira, da bi bili še nadalje sistirane prizadeti

kristjanje, indijski lamiti, izraeliti in oboževalci ognja.

Vsi so se pripravili o bistvu Boga in kako se Bog mora častiti. Vsak je trdil, da imajo samo v svojem kraju pravega Boga in da ga edino oni znajo prav častiti.

Vsi so se pripravili, kričali, prepričevali... Le neki Kitajec, učenec Konfucijev, je sedel mirno v kotu kavarne in se ni udeležil prepira. Pil je čaj in poslušal, kaj so govorili drugi, toda sam je molčal.

Turek ga je med sporom zagledal, okrenil se je k njemu in rekel:

„Pomagaj mi, dragi Kitajec! Molčiš, dasi bi mogel reči katero v mojo korist. Vem, da pri vas na Kitajskem upeljujejo različne vere. Vaši kupci so mi večkrat pravili, da vaši Kitajci od vseh drugih ver smatrajo mohamedansko za najboljšo, ter da jo najrajše sprejemajo. Podpirajo moje besede in povej, kaj misliš o Bogu in njegovem preroku?“

„Da, da, povej, kaj ti misliš?“ so se obrnili k njemu tudi drugi.

Kitajec, učenec Konfucijev, je zaprl oči in se je zamislil. Potem se je ozrl, oprostil je roke iz širokih rokavov svoje obleke, položil jih je na prsi in je izpregovoril s tihim, mirnim glasom.

(Konec prihodnjic.)

gostilničarji, ker če bi se komu vzela obrt, se more to storiti le preko magistrata. V tem zmislu bom posredoval.“ Občinski svetovalec Bončar zakliče: „Na vladi so lahko vzdržali prepoved, ker so imeli nekaj sodov vina tam, sam sem ga videl.“

n. Cesarske barve so v Ljubljani še vedno zelo v modi. „Gospodarska zveza“ ima še sedaj veliko napisno desko v cesarskih barvah (črno-rumeno) in ker se ta deska blešči na Bavarskem dvoru, opominja vsakega, ki pride s kolodvora na črno-rumeno, protinarodno preteklost klerikalcev, ki so dali nalašč napraviti veliki napis v teh barvah, da so se dunajskim mogočnikom prikupili, ker drugače se gotovo ne bi poslužili teh tako neukusnih, naravnost grdih barv. Bil bi res že skrajni čas, da ta izzivalna napisna deska izgine. Tam nekje pri uršulinski cerkvi je pa trgovec, ki si je dal ravno te dni prebarvati svojo veliko napisno desko — zopet v poprejšnjih neukusnih in izzivalnih cesarskih barvah. Ta trgovec je menda ves čas od prevrata do danes zaspal, ker sicer že zaradi lepega ukusa ne bi izžival v letu 1920. Jugoslovane z barvami habsburških krvnikov.

n. Viljemov prestol na dražbi. V Newyorku se že nekaj dni vrši javna dražba raznih zgodovinskih umetnin iz Nemčije. Tako je na prodaj tudi Viljemov prestol. Kakor poročajo ameriški listi, gre večinoma za one predmete, katere je sedanja socialistična nemška vlada zaplenila in prepeljala v Ameriko, da dobi za izkupiček kaj živil za sestradane nemške želodce.

n. Letovišče jugoslovanskih vladarjev postane otok Lokrum pri Dubrovniku. Ravnateljstvo državnih posestev ga je že prevzelo v svojo upravo.

n. Štiri brezmesne tedne so sklenili uvesti na nemškem Štajerskem, kjer vlada občutno pomanjkanje živine.

n. Žensko gimnazijo bodo otvorili na Cetinju, glavnem mestu Črne gore.

n. Invalidi v bivšem cesarskem gradu na Dunaju. Avstrijski invalidi so zahtevali od vlade, da jim prepusti več prostorov v bivšem gradu cesarja, za katerega so zaman prelivali svojo kri. Za slučaj, da bi se njihovi prošnji ne ugodilo, grozijo, da se bodo s silo polastili zahtevanih prostorov.

n. Spomenik, ki je predstavljal Nemčijo, in se je nahajal v vseučiliškem poslopju v Strassburgu, so francoski dijaki te dni porušili in položili glavo pred spomenik znanega francoskega generala izza napoleonskega časa Kleberja.

n. Župnik Zagorac suspendiran. Duševni vodja reformnega gibanja med katoliško duhovščino na Hrvatskem je, kakor znano, župnik Zagorac iz Koprivnice. Gibanje, ki deluje zlasti na uvedbo slovanskega bogoslužja in dovolitev zakona za katoliško duhovščino, je postalo že jako močno in ima mnogo privrženec zlasti med nižjo duhovščino. Škofovska konferenca, ki se je vršila pred kratkim v Zagrebu, se je posvetovala med drugim tudi o tem pojavu in se odločila, da se mora to Rimu nevarno gibanje zatreti s silo. Župnik Zagorac je bil zato na ukaz zagrebškega nadškofa odstavljen z njegovega mesta in enako nameravajo cerkvene oblasti nastopiti tudi proti vsem duhovnikom, njegovim pristašem, ako ne izstopijo iz organizacije reformistov. Prebivalstvo v Koprivnici je vsled odstopitve župnika Zagoraca silno razburjeno in zahteva takojšen preklic odredbe.

n. 50.000 bančnih uradnikov stavka v Nemčiji. Vsa dosedanja pogajanja so se ponesrečila.

n. Kongres ruskih častnikov, ki se nahajajo v Jugoslaviji, se bo vršil 1. junija v Beogradu.

n. Lanski dogodki na Vinici pred sodiščem. Danes se je pričela pred ljubljanskim deželnim sodiščem na dva dni določena razprava proti župniku Kōnigju in 11 kmetom z Vinice, ki so obtoženi protidržavne, zlasti pa protisrbske gonje, ki je dosegla svoj vrhunec v velikonočnih demonstracijah lanskega leta, ki so bile podobne pravcatemu upor. O izidu razprave bomo poročali v petkovi številki.

n. Pametno odredbo je izdala pred kratkim ne morda naša, ampak bosenska deželna vlada. Prepovedala je namreč prodajo vsakih izdelkov, bodisi kipov, slik, brož itd., ki bi spominjali na odstavljeno habsburško dinastijo.

n. Celjski pešpolk se je dne 13. t. m. vrnil iz Koroškega v Celje.

n. Splošna stavka sodnijskih uradnikov je izbruhnila v Avstriji. Dela se le po sodiščih na Solnograškem.

n. Nemški begunci. Pri prevratu se je našlo v spodnještajerskih mestih in trgih več Nemcev in nemčurjev, ki se nikakor niso mogli sprijazniti

z Jugoslavijo, posebno ker so bili po večini uradniki, ki jih nismo mogli rabiti, ali pa taki (kot ptujski župan Ornig), ki so se bali maščevanja za svoja dejanja v avstrijskih časih. Ti ljudje so odšli v Avstrijo, kamor spadajo in tam sedaj vzdihujejo po lepih časih, ki so jih preživeli v lepih slovenskih krajih. Te dni so imeli v Gradcu posebno prireditev, pri kateri so se vsi govorniki bridko pritoževali zaradi „krivice“, ki se je stotila nemškemu narodu s tem, da so mu odvzeti lepi slovenski kraji, kjer raste pšenica, vinska trta in druge dobrote. In zažugali so nam ti „begunci“, češ, njihovi otroci ali vnuki nas bodo pogнали z naše zemlje in Nemci bodo zopet gospodovali v lepi dravski dolini. Mi pa pravimo: ako ti Nemci in nemčurji nimajo druge tolažbe — to tolažbo jim že privoščimo!

n. **Sibirski grobovi.** Po poročilih nemških listov je umrlo v ruskem ujetništvu nad pol milijona avstro-ogrskih vojnih ujetnikov, in sicer večinoma za legarjem in kozami. Zlasti mnogo je pomrlo ujetnikov, odkar so bili vsled boljševiske revolucije popolnoma odrezani od ostalega sveta.

n. **Stekel pes** je ugriznil prof. Petra Štefana v Mariboru, katerega so takoj prepeljali v Pasteurjev zavod v Zagreb.

n. **Umor iz ljubosumnosti.** Pred par dnevi se je dogodil v Ratežu umor, ki je uničil hkratu srečo treh družin. Posestnikova sinova Franc Hrovat in Josip Rozman sta bila zaljubljena v Marijo Vidmar iz Sel. Ker pa se je ta bolj nagibala na Rozmanovo stran, je to Hrovata silno žalostilo in se je v njem končno porodila strašna misel, da spravi svojega nevarnega tekmeca s pota. In res je dne 11. t. m. z nabito lovsko puško počakal ponoči pred Vidmarjevo hišo na Rozmana in ga ustrelil naravnost v srce. Nesrečnež se je potem sam javil orožnikom, ki so ga odpeljali v zapore novomeškega sodišča. Oba mladeniča sta iz dobre in poštene hiše.

n. **Strah mu je ozdravil noge.** V neki vasi na Zgornjem Štajerskem se nahaja neki invalid, ki vsled neke nervozne oblelosti, katero je dobil v italijanskem ujetništvu, ni mogel hoditi. Vsi zdravniški poizkusi, da bi ga ozdravili, so bili brezuspešni. Pretekli teden je njegov oče smrtnonevarno zbolel; ko je umirajoči oče ponoči nenadoma zakričal, je sin pozabil na svoje bolečine, skočil iz postelje in tekel 20 minut daleč po zdravniku. Od tega trenutka dalje zamore mladenič zopet rabiti svoje noge kakor poprej.

n. **Na turškega velikega vezirja** je bil v njegovem stanovanju izvršen atentat. Neki policist ga je namreč napadel s samokresom, a ga je le lahko ranil.

n. **Nesreča z granato.** Pri zbiranju strešnega materiala je 41letni Štefan Trampuš iz Kostanjevice na Krasu zadel ob laško ročno granato, ki se je razpočila in ga popolnoma raztrgala.

n. **Zrtev neopravičenega suma.** Pred par dnevi se je v Londonu obesil nameščenev neke tamošnje velike tvrdke, pri kateri so bile v zadnjem času izvršene razne tatvine. Sum je padel na Johna Uletta, ki je bil zaradi tatvine že enkrat zaprt. Bil je oženjen in žena za njegovo prejšnjo kazneni čisto nič vedela. Ulett je svojo ženo silno ljubil in zato je kmalu po aretaciji iz obupa, da bo njegova žena zvedela za njegovo preteklost, izvršil samomor. Slučaj je hotel, da so še isti dan, ko je Ulett, ki je bil glede imenovane tatvine popolnoma nedolžen, izvršil samomor, našli pravega krivca.

n. **Prijet cerkveni tat.** Na starini v Ljubljani je prodajal pred par dnevi elegantno oblečen

mladenič bel cerkven prt. Stražnik ga je zasačil pri prodajanju in ga v svrhu ugotovitve njegove osebe odvedel na policijo, kjer so spoznali v njem nevarnega cerkvenega tatu, Mijo Permanića, ki je pred kratkim v Osjeku vlomil v neko tamošnje cerkev in odnesel za 15.000 K raznih cerkvenih stvari, ki jih je v težkem kovčegu pripeljal v Ljubljano in hotel tu razpečati, kar pa se mu ni posrečilo.

Razno.

r. **Lek proti kačjemu piku.** Brazilski zdravnik dr. Miranda je iznašel zanesljivo sredstvo proti kačjemu piku. To zdravilo obstoja v ekstraktu neke brazilske rastline, ki se imenuje assacu. Poizkusi so pokazali, da to novo sredstvo izbornu deluje tudi v slučaju, da se je strup že razlezel v človeško kri. Poizkusi se v znanstvenih krogih nadaljujejo.

r. **Dober izgovor.** Neki francoski novinar je bil pravi mojster v plagiranju. Prav slepo je prepisaval iz vseh virov, ki so mu prišli pod roko, in se tako kital s pavovim perjem. Pri nekem svojem članku je uporabil dobesedno 200 Balzacovih vrst. Ko ga je nekdo razkrinkal, mu je odgovoril: „Kaj res? To, da je od Balzaca? Kako je to smešno! Pa kaj morem zato, da imam tako dober spomin!“

r. **Par pripomočkov pri opeklinah.** Opekline so prav pogosta nesreča v rodbinskem življenju in povzročajo včasih velike bolečine. Pri lažjih opeklinah vpliva zelo blažilno krompirjeva moka. Še boljše sredstvo je pa zmes enakih delov vode in lanenega olja. To ceno zmes se dobi v lekarnah in drogerijah. Pred uporabo naj se dobro strese in zmeša. Lekarne imajo tudi posebne obveze za opekline z bizmutom. Naj bi imela to stvar vsaka hiša doma.

r. **Alkohol in zločinstva.** Uprava škotskih kaznilnic priobčuje zanimivo poročilo, v kakem razmerju sta pijanost in zločin. Skoro vsi mali prestopki so posledica pijanosti. Zlasti so pa največji zločini več ali manj v zvezi z alkoholom. Pri 50 zločinih se je izkazalo, da jih je bilo skoro polovica izvršenih v pijanosti, in sicer 26 odstotkov v soboto, ko imajo delavci največ denarja.

r. **Premog iz južnega tečaja.** Na južnem tečaju naše zemlje ni danes, kakor znano, drugega kot večni led in sneg. Evans in Skot pa, ki sta potovala na južni tečaj, da bi ga odkrila, sta našla blizu južnega tečaja — premog. Učenjaki so mnenja, da dokazuje ta premog kako živahno je moralo biti pred davnim časom življenje v teh krajih. Sneg in led leži menda na nekaj bujnih gozdovih.

r. **Najglobokejše jezero** je Bajkalsko jezero v Aziji, ki ima to posebnost, da nima slane vode, četudi je zelo veliko in globoko. V Afriki je najglobokejše jezero Tananjika, v katerem leži najglobokeje mesto pod vodno gladino 1277 m. Ta najgloblja točka pa leži še vedno 488 m nad morsk gladino. Gladina Mrtvega morja v Palestini je 400 m nižja kot gladina Sredozemskega morja. Mrtvo morje je kakih 400 m globoko.

r. **Cestna razsvetljava.** Ceste razsvetljevati so začeli najprej v Parizu, in sicer leta 1667. Francoze so začeli posnemati Nemci v Berlinu l. 1683. V Londonu so cestno razsvetljavo vpeljali šele leta 1736.

r. **Najdaljši dan na svetu** ima norveško mesto Hammerfest; solnce tam sveti in ne zahaja od 13. maja do 29. avgusta, to je 77 dni. Najdaljša noč pa traja tam tudi dva in pol meseca.

r. **Dan dobrih cest.** V ameriški državi Missouri imajo slabe ceste. Guverner te države je določil zato dva dni v mesecu in ju imenoval „dneva dobrih cest“. Na ta dneva so morali vsi moški popravljati in nasipati ceste. Res se je to dobro obneslo. Zdravniki, advokati, duhovniki, trgovci itd. so se oborožili z lopatami in motikami in popravljali ceste. V teh dveh dneh so izvršili dela v vrednosti petih milijonov kron.

r. **Zraščena dvojčka.** V pariški bolnici se nahajata dva skupaj zraščena novorojenčka Magdalena in Suzana, katere bodo skušali zdravnik v operacijo razdružiti. Preiskava z röntgenovimi žarki je namreč pokazala, da imata dvojčka popolnoma ločene trebušne in prsne organe. Kljub temu pa bo operacija nevarna. Dvojčka tehtata skupaj pet kilogramov in se dobro počutita.

r. **Kako določajo ribam starost?** Že dolgo se trudijo, da bi mogli pri ribah poznati starost kot jo n. pr. lahko pri domačih živalih ter drevesih. Sedaj so dobili v ušesih kamenčke, ki se s starostjo množe in od katerih menijo, da je odvisna starost rib. Drugi spoznavajo ribe po kosteh, ki pokrivajo škрге. Te namreč vsako leto malo vzrastejo.

r. **Materinska ljubezen.** Pred neko ameriško sodnijo se je vršil naslednji dogodek. Mlada vdova je živela v taki revščini, da sebe in deteta ni mogla več preživljati. Ponudil pa ji je za dete zelo visoko odkupnino bogat zakonski par brez otrok z obljubo, da se bo godilo otroku v bodoče kar najboljšje. Prisiljena od stiske, je mati v to dovolila, a ko je morala pred sodnijo podpisati pogodbo, je vrgla od sebe pero, vzela dete in odšla. Sodnik je nato ukazal, naj sežge vse te zadeve se tikajoče spise, češ, da se mora v tem slučaju sodišče ukloniti pred materinsko ljubeznijo.

r. **Zaroka bivšega kitajskega cesarja s hčerko** sedanjega predsednika kitajske republike. Bivši angleški poslanik v Peking, ki se je po štiritletnem bivanju na Kitajskem sedaj vrnil v Anglijo, opisuje v nekem londonskem časopisu usodo zadnjega cesarja, ki je bil kot sedemletni otrok odstavljen od revolucionarjev. Sedaj ima 17 let in ga vzgajajo republikanske oblasti. Razmerje med njim in sedanjimi oblastmi so tako iskrene, da je bil zaročen s hčerko predsednika Kitajske republike, ki je bila vzgojena v Ameriki.

Za smeh in kratek čas.

Preganjanje cerkve.

Ko je pretila kolera, so imeli po mestih prav stroge predpise. Župnik Jaka Trbušon je prenočeval v hotelu. Na vse zgodaj ga zbudi policaj in pravi, da mora v bolnico, ker je sumljiv, da ima kolero. Trbušon zakriči: „Duhovne in sveto cerkev preganjate, ne grem, jaz sem popolnoma zdrav.“ Policaj: „Vratar je telefoniral, da ste bili to noč 14krat na stranišču.“ Tedaj postane Jaka najprej rdeč kakor rak, potem pa zelen, in zavpije: „Sram ga bodi, naj bi telefoniral tudi, da je bilo 13krat zasedeno!“

Dobra uporaba.

Mož (ki se brije): Vrag vzemi to britev!
Žena: Ti si slabe volje?
Mož: Britev je čisto skrhana!
Žena: Skrhana? Ni mogoče! Še včeraj sem z njo parala stare hlače, pa je prav dobro rezala.

Umljivo.

*Ali vedno jecljate?
N-ne, s-sa-mo k-k-adar go-ovo-rim!

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Trstu, Celovcu, Sarajevu, Gorici, Celju, Mariboru in Borovljah; bančna ekspozitura v Ptuj.

Delniška glavnica
in rezerva okrog **K 50,000.000** —
Telefon št. 261.

Sprejema
vloge na knjižice in tekoči račun
proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev,
= valut in dovoljuje vsakovrstne kredite. =
Brzjavni naslov: „Banka“.

Delniška glavnica
K 30,000.000

Jadranska banka :: Podružnica Ljubljana

Rezerva: okrog
K 10,000.000

Centrala: Trst. Podružnice: Beograd, Dubrovnik, Dunaj, Kotor, Maribor, Metkovič, Opatija, Split, Sarajevo, Šibenik, Zader, Ekspozitura Kranj.

Sprejema: Vloge na knjižice. — Vloge na tekoči
in žiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. —
Rentni davek plača banka iz svojega.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne
papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd.
Izdaja: Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in
inozemstva mesta.

Daje predujme: na vrednostne papirje in na
blago, ležeče v javnih skladiščih. Daje trgovske
kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje naj-
kulantneje.

Brzjavni naslov: **Jadranska.**

Telefon št. 257.